

IZVOD IZ RECENZIJE

Udžbenik MEDICINSKA FIZIOLOGIJA - COMPENDIUM napisan je, mogu slobodno da kažem, ne samo za studente medicine dodiplomske nastave već i za studente poslediplomce i lekare na specijalizaciji. Autor ove knjige **dr Vujadin M. Mujović**, redovni profesor Medicinskog fakulteta, spada u poznate stručnjake iz ove oblasti u našoj zemlji i svetu, a svoj bogat eksperimentalni i klinički naučno-istraživački rad sažeо je u ovoj knjizi koja je pred nama.

Poznajem profesora VM Mujovića od samog početka njegovog stvaranja i rada na Medicinskom fakultetu. To je čovek koji je najozbiljnije prišao svom pozivu lekara i pedagoga, naučnika i humaniste, koji je stalno sebi postavljao prave naučne zadatke, započinjao ih je na svakom mestu i imao viziju kako da ih reši. Svoja razmišljanja i snove sistematski je beležio i stavljao između korica svojih brojnih knjiga. Tu suptilnu, nevidljivu energiju profesor VM Mujović je prenosio u drugi vid energije koji je vidljiv i materijalizovan, a to su knjige. Onoliko koliko je u njih energije transformisao, toliko su one budile želju naših medicinara da do njih dođu. Ta energija knjiga koje je profesor VM Mujović napisao, ogromna je i nemerljiva.

Sistematičnost, jasnoća misli i moderan pristup, glavne su karakteristike ovoga dela. Poglavlja su izložena jasno, bez preopširnih i nepotrebnih opisivanja, veoma su razumljiva, tako da dr Mujović lagano pruža ruku čitaocu, znalački ga vodi i prenosi mu znanje, jer znanje ne treba zadržati za sebe već preneti ga dalje, a to je najteže. Primena ove knjige na klinici podseća me na misli Leonarda da Vinčija koji je pre mnogo vekova shvatio ono što mnogi

i danas ne shvataju, citiram ga: "Oni koji se zanose praksom bez nauke, isto su kao more-plovci koji se penju na brod bez kormilara i kompasa, i koji nisu nikad sigurni kuda idu. Praksa uvek treba da bude izgrađena na dobroj teoriji, čija su vrata i vodič perspektiva, bez koje se ništa dobro ne uradi".

Praćenjem razvitka čovekove misli dolazim do zaključka da značajna otkrića ne nastaju "iz vedroga neba". Novom otkriću prethodi mukotrpan rad, tako da prethodnica izgleda poput zdanja građenog u dugom vremenskom periodu, a svaki postavljeni kamen, bez obzira na veličinu, važan je deo te nedovršene tvorevine. Neretko, odgovor na veoma staro i često postavljano pitanje nastaje iznenada i neočekivano. Međutim, Pasterova misao da sreća daleko ćešće daruje "pripremljeni mozek", ukazuje na značaj prethodnog znanja u novim otkricima i delima, a ono je veliko i blagodarno u profesora VM Mujovića.

Knjigu koja se ne pročita dva puta, nije trebalo čitati ni onaj prvi put. Ubeđen sam da će se ova knjiga naći na radnim stolovima studenata i lekara šitom naše zemlje i sveta, i da ćemo se njoj vraćati, čitati je više puta i tako komunicirati sa autorom koga ova knjiga bez sumnje čini prepoznatljivim i postojanim stručnjakom u ovoj oblasti. Profesor Mujović, izvanredan istraživač i učitelj lekara, svojim radom ukazuje da postoji nešto važnije i od nauke, a to je život kojim treba da vlada zdrav razum. *Život ne treba posvetiti nauci, već nauku životu.* Tu poruku u potpunosti ispunjava ova knjiga. Compendium na engleskom jaziku čini posebnu originalnost ovog udžbenika, kojem ne treba prevod da bi stekao međunarodnu reputaciju.

U Beogradu, 24.10. 2004. godine

Dr Tomislav D. Đokić,
Redovni profesor Medicinskog fakulteta

